

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมินภายนอกรอบที่สาม ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ประชากรที่ใช้คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครู จำนวน 29 คน ในปีการศึกษา 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ที่ถามเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมินภายนอกรอบที่สาม พร้อมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะ แบบสอบถามที่ส่งไป 30 ชุด ได้รับคืนทั้งหมด ร้อยละ 100 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมินภายนอกรอบที่สามของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า ได้จัดกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบด้วยความรอบคอบ เน้นให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น อบรมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามระเบียบและหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละศาสนา และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในความเป็นไทย แต่มีส่วนน้อยที่ว่าไม่ได้ปฏิบัติคือ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทรัพย์สินอย่างคุ้มค่า ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น และสนับสนุนให้ผู้เรียนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม แต่มีส่วนน้อยที่ว่าไม่แน่ใจคือ สร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนรู้จักตอบแทนบุญคุณผู้อื่น ซึ่งส่วนน้อยได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้ ผู้เรียนขาดความอดทน ขาดความรับผิดชอบ ขาดความกระตือรือร้น และขาดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยส่วนน้อยได้เสนอแนะไว้ดังนี้ ควรให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ปลูกฝังระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนทุกวัน โดยใช้เวลาตอนเช้าและตอนเย็น โรงเรียนควรจัดหาทุนการศึกษาให้กับเด็กที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดีและยากจน ควรจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน ไปพบผู้ปกครองเพื่อทราบปัญหา และช่วยกันกวดขันดูแลนักเรียน

มีส่วนร่วมในการอบรมคุณธรรมจริยธรรม และควรปลูกฝังศีลธรรมและจริยธรรมให้กับผู้เรียน
 ได้รู้จักการเคารพนับถือ

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ให้ข้อมูลไว้ว่า ได้จัดกิจกรรมแนะนำวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพกาย
 ที่ดีและแนะนำวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี และอบรมให้ผู้เรียนปลอดจากสิ่งเสพติดให้โทษ
 และสิ่งมอมเมา แต่มีส่วนน้อยที่ว่าไม่ได้ปฏิบัติคือ สอนให้ผู้เรียนรู้จักภาวะโภชนาการ จัดกิจกรรม
 พัฒนาสมรรถภาพทางกายของผู้เรียน และอบรมให้ผู้เรียนปลอดจากสิ่งเสพติดให้โทษและสิ่งมอมเมา
 ซึ่งส่วนน้อยได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้ ผู้เรียนเป็นเด็กที่บกพร่องทั้งด้านร่างกายและปัญญา
 และมีปัญหาด้านการสื่อสารตามระดับและปัญหาสุขภาพร่วมด้วย โดยส่วนน้อยได้เสนอแนะไว้
 ดังนี้ ควรจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน ไปพบผู้ปกครองเพื่อทราบปัญหา และช่วยกันกวดขันดูแล
 ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เอื้อต่อผู้เรียนและทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง โดยเฉพาะ
 เด็กพิเศษ ควรคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมวัดผลประเมินผล
 การเรียนรู้ตามความเหมาะสมของเด็กพิเศษแต่ละคน

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม
 ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า ได้ส่งเสริมผู้เรียนให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ครูและผู้อื่น จัดกิจกรรม
 การเรียนรู้ที่สนุกทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย สร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียน มีนิสัยรักการอ่าน
 สร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการเขียน จัดหาแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักศึกษา
 หาความรู้แสวงหาคำตอบ และจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าใช้ห้องสมุด แหล่งเรียนรู้และ
 สื่อต่าง ๆ ได้ทั้งในและนอกสถานศึกษา แต่มีส่วนน้อยที่ว่าไม่ได้ปฏิบัติคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้
 ที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียน
 สามารถสื่อความคิดผ่านการพูด เขียนหรือนำเสนอด้วยวิธีต่าง ๆ แต่มีส่วนน้อยที่ว่าไม่แน่ใจคือ
 กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถรายงานด้วยวาจา ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง และจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
 ซึ่งครั้งหนึ่งได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง มีปัญหาในการ
 สื่อสาร คิดวิเคราะห์ไม่เป็น เขียนและสื่อความได้น้อยมาก และส่วนน้อยยังได้เสนอปัญหาที่พบไว้
 ดังนี้ ผู้ปกครองมีฐานะยากจน ไม่มีเวลาดูแลลูกหลานของตนเอง พ่อแม่แยกทางกัน ต้องไปอาศัย
 อยู่กับปู่ย่าตายายหรือญาติพี่น้อง ต้องช่วยเหลือตนเองในการหารายได้ระหว่างเรียน และผู้เรียน
 ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและไม่สนใจเรียน โดยส่วนน้อยได้เสนอแนะไว้ดังนี้ ควรจัด
 กิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน ในวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และ

ภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรให้ครอบคลุม พัฒนาต่อเนื่อง และควรจัดกิจกรรมให้เน้นการอ่านหนังสือหน้าชั้นเรียนทีละคน โดยการฝึกออกเสียงบ่อย ๆ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดีและมีจินตนาการ จัดกิจกรรมที่ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรักในสิ่งที่จะเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์เป็น แต่มีส่วนน้อยที่ว่าได้ปฏิบัติคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้คิดอย่างเป็นระบบ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน 132 สรุปเป็นความคิดรวบยอดได้ ซึ่งครั้งหนึ่งได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขเผ่ากะเหรี่ยง มีปัญหาในการสื่อสาร คิดวิเคราะห์ไม่เป็น เขียนและสื่อความได้น้อยมาก โดยส่วนน้อยได้เสนอแนะไว้ดังนี้ ควรจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน ในวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรให้ครอบคลุม พัฒนาต่อเนื่อง เน้นการอ่านหนังสือในชั้นเรียนทีละคน ฝึกออกเสียงบ่อย ๆ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และฝึกทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า ไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนในระดับชั้น ป.6 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์เป้าหมายของโรงเรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา และศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ แต่มีบางส่วนที่ได้ปฏิบัติคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนในระดับชั้น ป.3 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์เป้าหมายของโรงเรียน ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนในระดับชั้น ม.3 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์เป้าหมายของโรงเรียน ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งครั้งหนึ่งได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง มีปัญหาในการสื่อสาร คิดวิเคราะห์ไม่เป็น เขียนและสื่อความได้น้อยมาก โดยส่วนน้อยได้เสนอแนะไว้ดังนี้ ควรจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียน ในวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรให้ครอบคลุม พัฒนาต่อเนื่อง เน้นการอ่านหนังสือในชั้นเรียนทีละคน ฝึกออกเสียงบ่อย ๆ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และฝึกทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง

มาตรฐานด้านการเรียนการสอน มาตรฐานที่ 6 การบริหารและการพัฒนาสถานศึกษา และมาตรฐานที่ 7 การประกันและพัฒนาคุณภาพภายใน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า ได้จัดกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ครูมีมนุษยสัมพันธ์ มีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นโดยที่ครูมีความรับผิดชอบ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ จัดกิจกรรมที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย นำผลการประเมินการเรียนการสอนมาปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน มีกิจกรรมที่ร่วมกับผู้เรียน ซึ่งครูมีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และจัดให้ครูรับผิดชอบงานตรงกับคุณวุฒิ/ความรู้ ความสามารถ แต่มีส่วนน้อยที่หาไม่ได้ปฏิบัติคือ ไม่ได้จัดการศึกษาที่สมดุล 4 อย่าง คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษาและหัตถศึกษา จัดกิจกรรมโดยใช้แหล่งเรียนรู้ที่เชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริงโดยร่วมมือกับชุมชน ซึ่งส่วนน้อยได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้ ครูขาดสื่อ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและสื่ออุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ นักเรียนมีปัญหา การออกเสียงและการสะกดคำไม่ถูกต้อง ไม่เข้าใจความหมายของประโยค ส่งผลทำให้พูดไม่ค่อยชัด สื่อสารยังไม่ค่อยรู้เรื่อง จึงไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก โดยส่วนน้อยได้เสนอแนะไว้ดังนี้ ควรจัดกิจกรรมเน้นทักษะการอ่าน การเขียนและการคิดวิเคราะห์ โดยฝึกการอ่านหนังสือทุกวัน เขียนคำภาษาไทยและการคิดวิเคราะห์ ให้การบ้านและสอนซ่อมเสริมเพิ่มเติม ควรปรับปรุงวิธีการสอนให้หลากหลาย และจัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจตามความถนัด

มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 6 การบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาและมาตรฐานที่ 7 การประกันและพัฒนาคุณภาพภายใน ด้านผู้บริหาร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า ผู้บริหารได้จัดโครงสร้างขององค์กรและการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์กับชุมชนและมีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม จัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้ปกครองและชุมชน เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการศึกษา รวมทั้งมีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นโดยมีผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดี และมีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ซึ่งผู้บริหารมีความสามารถในการบริหาร ด้านสถานศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า สถานศึกษาได้จัดกิจกรรมสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาไทย และสถานศึกษาได้จัดกิจกรรมส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย สถานศึกษาได้ส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรม จัดการเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สถานศึกษาได้จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศิลปะ ดนตรี / นาฏศิลป์และกีฬา / นันทนาการ และสถานศึกษาได้จัดระบบการบันทึก การรายงานผลและการส่งต่อข้อมูลของผู้เรียน ซึ่งบางส่วนได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้งบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ โดยต้องใช้งบประมาณมากในการปรับปรุงภูมิทัศน์ทางด้านอาคารสถานที่ แต่ในความเป็นจริงได้รับจัดสรรมาน้อยมาก และมีส่วนน้อยได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1 ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน

โดยเฉพาะบางคนพูดภาษาไทยยังไม่ค่อยได้ สื่อความหมายยังไม่รู้เรื่อง การจัดการศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องมาจากมีคนหลายกลุ่ม หลายชนเผ่า เป็นผลให้การศึกษาในแต่ละชั้นไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะ การต้องฝึกซ้ำกับคนบางกลุ่ม ทำให้คนอื่นกลุ่ม ต้องรอทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ก่อให้เกิดความไม่สนใจเรียนเท่าที่ควร โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน จากภาครัฐได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน องค์การบริหารส่วนตำบลแม่สะเรียง เทศบาลตำบลแม่สะเรียง ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถและความถนัดของผู้เรียน ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้แหล่งเรียนรู้ โดยเฉพาะ การใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาความรู้ การพิมพ์งาน

มาตรฐานด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานที่ 6 การบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาและมาตรฐานที่ 7 การประกันและพัฒนาคุณภาพภายใน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า สถานศึกษาได้จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด พื้นที่สีเขียวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงและอยู่ในสภาพใช้การได้ดี บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุกรูปแบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สนับสนุนให้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษา แต่มีบางส่วนที่ว่าไม่แน่ใจคือ สถานศึกษาจัดทำรายงานผลและเผยแพร่ผลงานการจัดกิจกรรมสืบสานงานพระราชดำริ และมีส่วนน้อยที่ว่าไม่แน่ใจคือ สถานศึกษาได้เชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น ซึ่งบางส่วนได้เสนอปัญหาที่พบไว้ดังนี้ โรงเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเรียนการสอนน้อยมาก มีภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเองหรือในชุมชนมีแหล่งเรียนรู้ไม่เพียงพอ ชุมชนบางส่วนเปิดร้านเกม โต๊ะสนุกเกอร์ และปล่อยให้เด็กนักเรียน ไปเล่นและไม่ช่วยสอดส่องดูแล ทำให้เป็นแหล่งมั่วสุม อบายมุขที่ไม่ดี ผู้ปกครองมีฐานะยากจนไม่สามารถให้ความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์ และการเงินได้ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของนักเรียนในรูปของวิทยากรท้องถิ่นที่จะมาถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำนักเรียนไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน หรือนำแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาย่อส่วนจัดไว้ใน โรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชนควรให้การสนับสนุน ช่วยการสอดส่องดูแลความประพฤติที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

อภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึง การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับ การประเมินภายนอกรอบที่สาม ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ดังที่ผู้ศึกษาได้ประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปราย ดังนี้

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมินภายนอกรอบที่สาม ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ด้านคุณภาพ ผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ พบว่า ได้จัดกิจกรรม เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบด้วยความรอบคอบ เน้นให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น อบรมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามระเบียบ และหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละศาสนา และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในความเป็นไทย แต่มีส่วนน้อยที่ไม่ได้ปฏิบัติคือ เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทรัพย์สินอย่างคุ้มค่า ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น และสนับสนุนให้ผู้เรียนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม แต่มีส่วนน้อยที่ว่า ไม่แน่ใจคือ สร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนรู้จักตอบแทนบุญคุณผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2542ข, หน้า 6 -15) เกี่ยวกับกรอบแนวคิดในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่ว่า การยึดประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาต้องเป็นไปเพื่อคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษาต้องมีความเชื่อมั่นพื้นฐานว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับ รุ่ง แก้วแดง (2545, หน้า 68) ได้เน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ และการประกันคุณภาพการศึกษาต้องเน้นเป้าหมายที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เรียนรู้เนื้อหาครบถ้วนทั้งความรู้ และคุณธรรม ในขณะที่เดียวกันชาญเจริญ ชื่อชวกรกุล (2550) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละเพื่อส่วนรวม มีความกตัญญูกตเวทิตะ และมีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนาที่ตนนับถือ รู้จักประหยัด รู้จักใช้ทรัพย์สินของ ส่วนตนและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า ซึ่งใกล้เคียงกับพิตร วิทยาวิโรจน์ (2545) ที่ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักประหยัด และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ในขณะที่ พุฒ พรหมมินทร์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า การเตรียมการเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ศรัทธา และมุ่งมั่นในความดี มีจิตสำนึกในการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม มีเจตคติที่ดี มีประสบการณ์ และทักษะในงานอาชีพสุจริต ทั้งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมีจิตสำนึก และปฏิบัติตามวิถีทางประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และคล้ายกับ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า สถานศึกษาสอนให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีการกระตุ้น ให้ผู้เรียนมีค่านิยมที่พึงประสงค์ อบรมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามระเบียบและหลักธรรมเบื้องต้นของ

แต่ละศาสนา ฝึกให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนและสังคม มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติตนตามระบอบประชาธิปไตยและเน้นให้ผู้เรียน มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง จัดบรรยากาศที่ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทย ศิลปะและวัฒนธรรมที่งดงามของไทย สำหรับปัญหาในการดำเนินงานมาตรฐานนี้ ซึ่งส่วนน้อยได้เสนอปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนขาดความอดทน ขาดความรับผิดชอบ ขาดความกระตือรือร้น ขาดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ในทำนองเดียวกัน ประณีต วงศ์ตะ (2547) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาสภาพครอบครัวแตกต่างกัน และมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ขาดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดความรับผิดชอบ ไม่รู้จักตนเอง และไม่สามารถเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตนเอง ขาดความมั่นใจในตนเอง และขาดทักษะในการทำงาน โดยส่วนน้อยได้เสนอแนะไว้ดังนี้ ควรสร้างความเข้าใจ ความตระหนักแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมทักษะกระบวนการและเทคนิคการสอนแก่ครูผู้สอนให้มากขึ้น ควรมีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการอย่างจริงจังควรให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจผู้เรียนที่หลากหลาย ควรจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรนำข้อมูลผู้เรียนมาวิเคราะห์และนำไปพัฒนา ควรประชุมผู้ปกครอง จัดทำแผ่นพับ เผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียน เช่นเดียวกับ พุฒ พรมมินทร์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า ปัญหาคุณภาพผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่น่าพอใจเท่าที่ควร โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และต้องมีการปฏิรูปการเรียนรู้สู่ทักษะในการดำรงชีวิต ในขณะที่วันทนีย์ อินทร์บุรี (2548) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ผู้เรียนไม่สนใจการเรียนไม่ทำการบ้านหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียนและไม่ค่อยได้รับคำแนะนำในเรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งใกล้เคียงกับ จูติรัตน์ ทองอินทร์ (2548) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนยังไม่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อชุมชน โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ครูและผู้เรียนควรปรับทัศนคติให้ตรงกันก่อนการปฏิบัติการเรียนการสอน ควรมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมเข้าไปในการจัดการเรียน การสอนทุกรายวิชา ควรปลูกฝังความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม เช่นเดียวกับ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ควรฝึกทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาตนเองให้กับผู้เรียน ส่งเสริมคุณธรรมให้กับผู้เรียนควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่มีปัญหา ควรมีความร่วมมือกับผู้ปกครอง ครู ผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ จัดโครงการเยี่ยมบ้าน จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถ และควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพ

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี พบว่า ได้จัดกิจกรรมแนะนำวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพกายที่ดีและแนะนำวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี และอบรมให้ผู้เรียนปลอดจากสิ่งเสพติดให้โทษและสิ่งมอมเมา แต่มีส่วนน้อยที่หาไม่ได้ปฏิบัติคือ สอนให้ผู้เรียนรู้จักภาวะโภชนาการ จัดกิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกายของผู้เรียน และอบรมให้ผู้เรียนปลอดจากสิ่งเสพติดให้โทษและสิ่งมอมเมา ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา (กรมวิชาการ, 2545 หน้า 5 -16) ที่ได้สรุปว่า การประกันคุณภาพ การศึกษา เป็นกลไกสำคัญที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและผลักดันให้กระบวนการทำงานของหน่วยงาน ต่างๆ ในทุกระดับของวงการการศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปอย่างประสานสอดคล้องกัน เป็นระบบมุ่งหน้าไปในทิศทางที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้เพื่อบรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ อันได้แก่ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 6 เช่นเดียวกับชาญเจริญ ชื่อชวกรกุล (2550) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนควรมีนิสัยในการดูแลสุขภาพและออกกำลังกายอยู่เสมอ น้าหนัก ส่วนสูง และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ ผู้เรียนสามารถป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษ และหลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุและปัญหาทางเพศ มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมและให้เกียรติผู้อื่น ในทำนองเดียวกัน สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ผู้บริหารทั้งหมดเห็นว่า ฝึกให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนและสังคม อบรมให้ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต แนะนำวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี อบรมให้ผู้เรียนปลอดจากสิ่งเสพติดให้โทษและสิ่งมอมเมา ฝึกให้ผู้เรียนมี ทักษะทางด้านกีฬา และจัดบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ ซึ่งใกล้เคียงกับ พนม มินทร์ (2542) ที่ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ควรเตรียมการเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน มีสุขภาพและบุคลิกภาพ ที่ดี มีความรู้และทักษะตามสาระการเรียนรู้ มีทักษะในการสื่อสาร มองเห็นคุณค่าในตนเองและ พึ่งตนเอง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ ในขณะที่ บพิตร วิทยาวิโรจน์ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียนโรงเรียนมีความพร้อมในเรื่องผู้เรียนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับ โทษของสิ่งเสพติด ซึ่งคล้ายกับ ประณีต วงศ์ดี (2547) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียนโดยภาพรวม มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด มีความพร้อมในการชั่งน้ำหนักและวัด ส่วนสูงผู้เรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 2 ครั้ง สำหรับปัญหาในการดำเนินงานมาตรฐานนี้ ซึ่งส่วนน้อย ได้เสนอปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนเป็นเด็กที่บกพร่องทั้งด้านร่างกายและปัญญาและมีปัญหาด้าน การสื่อสารตามระดับและปัญหาสุขภาพร่วมด้วย ซึ่งคล้ายกับ ชาญเจริญ ชื่อชวกรกุล (2550) ได้ศึกษาพบว่า อาหารที่ผู้เรียนรับประทานไม่ค่อยมีคุณค่าต่อร่างกาย พฤติกรรมด้านสุขอนามัย

ที่ไม่ดี เช่นเดียวกับ สราวุช สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนไม่ได้ฝึกให้มีทักษะทางด้าน กิฬา ผู้เรียนขาดความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ ขาดทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาตนเอง สภาพแวดล้อมทางครอบครัวของผู้เรียนไม่ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียน เครื่องมือแบบประเมินผู้เรียน ไม่ได้มาตรฐาน การประเมินผู้เรียนไม่ทำเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรสอน ช่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่มีปัญหา ควรมีความร่วมมือทั้งผู้ปกครอง ครู ผู้เรียน ในการพัฒนา ตัวผู้เรียนเอง พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ จัดโครงการ เยี่ยมบ้านผู้เรียน จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถ ลดจำนวนผู้เรียนต่อห้อง ปรับปรุงเครื่องมือ ประเมินให้ได้มาตรฐาน ควรมีการคัดเลือกเด็กเข้าเรียนและควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามศักยภาพ ในทำนองเดียวกัน ประณีต วงศ์ตะ (2547) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนขาดความพร้อม ในการเรียนรู้ ผู้เรียนมีปัญหาสภาพครอบครัวแตกต่างกัน ผู้เรียนมีปัญหาความแตกต่างระหว่าง บุคคล ผู้เรียนไม่รู้จักตนเองและไม่สามารถเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตนเอง โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรสร้างความเข้าใจ ความตระหนักแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความ สนใจผู้เรียนที่หลากหลาย ควรจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรนำผู้เรียนมาวิเคราะห์ และนำไปพัฒนา ควรประชุมผู้ปกครอง จัดทำแผ่นพับเผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งใกล้เคียง กับ ยงยุทธ ชัดผาบ (2545) ที่ได้ศึกษาพบว่า ปัญหาทางครอบครัวทำให้คุณภาพผู้เรียนไม่ดี ผู้เรียน มีลักษณะนิสัยที่ไม่พึงประสงค์ ขาดทักษะการหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดการกระตุ้นและแรงเสริม ขาดจิตสำนึกในการทำงาน ผู้ปกครองไม่สนใจการเรียนของเด็ก ผู้เรียนมีความพิการทำให้เรียน ไม่ทัน ในขณะที่ พนมมิตร (2542) ได้ศึกษาพบว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่หลากหลายโดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียน การสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและสอดคล้องคุณธรรมจริยธรรม และต้องมีการปฏิรูป การเรียนรู้ สู่ทักษะในการดำรงชีวิต และวันทนีย์ อินทร์บุรี (2548) ได้ศึกษาพบว่า ควรปรับปรุง และเพิ่มเติมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีอย่างเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน และควรส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้แสดงออกในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการต่างๆ ที่นักเรียนสนใจ

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน พบว่า ได้ส่งเสริม ผู้เรียนให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ครูและผู้อื่น จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ที่มีความหมาย สร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน สร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียน มีนิสัยรักการเขียน จัดหาแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาหาความรู้แสวงหาคำตอบ และจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าใช้ห้องสมุดแหล่งเรียนรู้และสื่อต่าง ๆ ได้ทั้งในและนอก สถานศึกษา แต่มีส่วนน้อยที่หาไม่ได้ปฏิบัติคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้จากกลุ่ม และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสื่อความคิดผ่านการพูด

เขียนหรือนำเสนอด้วยวิธีต่างๆ แต่มีส่วนน้อยที่ว่าไม่แน่ใจคือ กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถรายงานด้วยวาจา ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่ง แก้วแดง (2545, หน้า 68) ได้อธิบายว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 10 คนตามภารกิจและหน้าที่ และเพื่อเป็นการประกันว่าจะให้บริการที่ดีที่สุดกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างเต็มศักยภาพสูงสุดที่บุคคลนั้นพึงจะมี เช่นเดียวกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2549, หน้า 1 - 16) ได้ให้กรอบและแนวการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาไว้ว่า สภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ในอนาคต โดยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนสามารถคิดเป็นทำเป็น มีเหตุผล มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ในทำนองเดียวกัน พุฒ พรหมมินทร์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า การเตรียมการเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน มีศรัทธาและมุ่งมั่นในความดี มีความรู้และทักษะตามสาระการเรียนรู้ รักที่จะเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ มีจิตสำนึกในการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมมีเจตคติที่ดีมีประสบการณ์ มีทักษะการจัดการและสามารถใช้และพัฒนาเทคโนโลยี ซึ่งใกล้เคียงกับขงยูทช ชัดผาบ (2545) ที่ได้ศึกษาพบว่า ด้านคุณภาพผู้เรียน ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า ได้มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียน มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ใฝ่เรียน จัดกิจกรรมให้นักเรียนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและจัดกิจกรรมให้นักเรียนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในสัดส่วนที่เท่ากัน ในขณะที่ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง จัดบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและภูมิใจ ในภูมิปัญญาไทย ศิลปะและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทย กระตุ้นให้ผู้เรียนรักการทำงาน ฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การจัดสภาพที่ทำให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การฝึกให้ผู้เรียนสามารถพึ่งตนเอง และการจัดบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ ส่วนชาญ เจริญ ชื่อชวกรกุล (2550) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ของตนเองและเรียนรู้กับผู้อื่นได้ สนุกกับการเรียนรู้และชอบมาโรงเรียน มีนิสัยรักการอ่าน การเขียนและการฟัง รู้จักตั้งคำถามเพื่อหาเหตุผล สนใจแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ รอบตัว ใช้ห้องสมุด แหล่งความรู้และสื่อต่างๆ ได้ทั้งในและนอกสถานศึกษา สำหรับปัญหาในการดำเนินงานมาตรฐานนี้ ซึ่งครั้งหนึ่งได้เสนอปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง มีปัญหาในการสื่อสาร คิดวิเคราะห์ไม่เป็น เขียนและสื่อความได้น้อยมาก และส่วนน้อยยังได้เสนอปัญหาที่พบคือ ผู้ปกครอง มีฐานะยากจน ไม่มีเวลาดูแลลูกหลานของตนเอง พ่อแม่แยกทางกัน ต้องไปอาศัยอยู่กับปู่ตาตายหรือ

ญาติพี่น้อง และต้องช่วยเหลือตนเองในการหารายได้ระหว่างเรียน ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและไม่สนใจเรียน ซึ่งคล้ายกับ ขงยุท ขัดผาบ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ปัญหาทางครอบครัวทำให้คุณภาพของนักเรียนไม่ดี ผู้เรียนมีลักษณะนิสัยที่ไม่พึงประสงค์ ขาดทักษะการหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดการกระตุ้นและแรงเสริม ขาดจิตสำนึกในการทำงาน ผู้ปกครองไม่สนใจการเรียนของเด็ก และผู้เรียนมีความพิการทำให้เรียนไม่ทันกับ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรให้มีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ควรให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สร้างจิตสำนึกให้พ่อแม่สนใจการเรียนเด็ก จัดหาทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กยากจนขาดแคลน และควรมีการสร้างเกณฑ์การประเมินผลผู้เรียนตามสภาพความเป็นจริง เช่นเดียวกับ ประณีต วงศ์ตะ (2547) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียนรู้ ผู้เรียนขาดทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนมีปัญหาสภาพครอบครัวแตกต่างกัน ผู้เรียนมีปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนขาดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ผู้เรียนไม่รู้จักตนเอง และไม่สามารถเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตนเอง ผู้เรียนขาดความมั่นใจในตนเองและผู้เรียนขาดทักษะในการทำงาน โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรส่งเสริมทักษะกระบวนการและเทคนิคการสอนแก่ครูผู้สอนให้มากขึ้น ควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจผู้เรียนที่หลากหลาย ควรจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในขณะที่ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ผู้เรียนที่จบการศึกษาขาดคุณภาพ ผู้เรียนมีกิจกรรมที่นอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนการสอนมากเกินไป สภาพแวดล้อมทางครอบครัวของผู้เรียนไม่ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียน ผู้เรียนบางคนขาดความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน เครื่องมือประเมินผู้เรียนไม่ได้มาตรฐาน เกณฑ์การประเมินมีการเปลี่ยนแปลงทำให้ประเมินลำบาก การประเมินผู้เรียนไม่ทำเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรฝึกทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาตนเองให้กับผู้เรียน สอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่มีปัญหา ควรมีความร่วมมือ ทั้งผู้ปกครอง ครู ผู้เรียนในการพัฒนาตัวผู้เรียนเอง จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถ ลดจำนวนผู้เรียนต่อห้อง ปรับปรุงเครื่องมือประเมินให้ได้มาตรฐาน ควรมีการคัดเลือกเด็กเข้าเรียน และควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพ และใกล้เคียงกับพุทธ พรหมินทร์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ผู้เรียน มีคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และยังไม่สามารถนำเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม และต้องมีการปฏิรูปการเรียนรู้สู่ทักษะในการดำรงชีวิต

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น พบว่า ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดีและมีจินตนาการ จัดกิจกรรม

ที่ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรักในสิ่งที่จะเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์เป็น แต่มีส่วนน้อยที่หาไม่ได้ ปฏิบัติคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้คิดอย่างเป็นระบบ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอดได้ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2549, หน้า 1-16) ได้ให้กรอบและแนวการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาไว้ว่า สภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ในอนาคต โดยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนสามารถคิดเป็นทำเป็น มีเหตุผล มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า สถานศึกษาฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน กระตุ้นให้ผู้เรียนรักการทำงาน ฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ในขณะเดียวกัน ชาญเจริญ ชื่อชวกรกุล (2550) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนสามารถคาดการณ์ กำหนดเป้าหมาย และแนวทางการตัดสินใจได้ มีความคิดสร้างสรรค์มองโลกในแง่ดีมีจินตนาการ ประเมินและเลือกแนวทางการตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างมีสติ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปความคิดรวบยอด คิดอย่างเป็นระบบและมีการคิดแบบองค์รวม ซึ่งคล้ายกับ พุฒ พรหมินทร์ (2542) ที่ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน สภาพความพร้อมมากที่สุด คือ การเตรียมการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะตามสาระการเรียนรู้ รักที่จะเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ และเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการจัดการและสามารถใช้และพัฒนาเทคโนโลยี มีทักษะในการสื่อสาร มองเห็นคุณค่าในตนเองและพึ่งตนเอง เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีสุนทรียภาพ สำหรับปัญหาในการดำเนินงานมาตรฐานนี้ ซึ่งครั้งหนึ่งได้เสนอปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง มีปัญหาในการสื่อสาร คิดวิเคราะห์ไม่เป็น เขียนและสื่อความได้น้อยมาก ซึ่งคล้ายกับ ชาญเจริญ ชื่อชวกรกุล (2550) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ คิดไตร่ตรอง ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนบางอย่าง กิจกรรมหรือโครงการที่มีอยู่ ทำไม่ค่อยต่อเนื่องและยั่งยืน โดยให้ข้อเสนอแนะคือ โรงเรียนควรดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่มีอยู่เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ เช่นเดียวกับ ประณีต วงศ์ตะ (2547) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียนรู้ ผู้เรียนขาดทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนมีปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนขาดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ในทำนองเดียวกัน เรณู ชุ่มวาริ (2549) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนไม่สามารถคิดนอกกรอบได้ ไม่สามารถพัฒนาและริเริ่มสิ่งใหม่และรวบรวมความรู้ความคิดเห็นแล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่ตามความคิดของตนเอง

ได้อย่างมีหลักเกณฑ์ ไม่สามารถคาดการณ์และกำหนดเป้าหมายในอนาคตได้อย่างมีเหตุผล ไม่สามารถสรุปเหตุผลเชิงตรรกะและสร้างสิ่งใหม่ได้ ไม่สามารถสรุปสาระและเชื่อมโยงเพื่อนำมาวางแผนโครงการได้ ไม่สามารถวิจารณ์สิ่งที่ได้เรียนรู้โดยผ่านการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และ จูติรัตน์ ทองอินทร์ (2548) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียน ไม่สามารถ นำความรู้จากการเรียนในห้องเรียน ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ขาดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเชื่อมโยงความคิดอย่างมีเหตุผล ด้านการแสดงออกให้เห็นเด่นชัด โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ด้านผู้เรียน ควรพัฒนากระบวนการเรียน การสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น ควรจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตร พบว่า ไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนในระดับชั้น ป.6 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์เป้าหมายของโรงเรียนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา และศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ ไม่ได้จัดกิจกรรมเพราะเป็น กิจกรรมเสริมใหม่ ที่ครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ มีเฉพาะครูบางส่วนที่ได้ปฏิบัติ กิจกรรมตามหน้าที่ความรับผิดชอบเท่านั้น สำหรับบางส่วนที่ว่าได้ปฏิบัติคือ จัดกิจกรรม การเรียนรู้ให้ผู้เรียนในระดับชั้น ป.3 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ เป้าหมายของโรงเรียน ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียน ในระดับชั้น ม.3 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์เป้าหมายของ โรงเรียน ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งคล้ายกับ เรณู ชุ่มวารี (2549) ที่ได้ศึกษาพบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปรับปรุง เมื่อพิจารณาแต่ละกิจกรรม พบว่า ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ในระดับชั้น ป.3 ป.6 และ ม.3 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนนผลการเรียนรวบยอดระดับชาติ (NT) ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติในกลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนระดับชั้น ป.6 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนน ผลการเรียนรวบยอดระดับชาติ (NT) ไม่ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและ คณิตศาสตร์ รวมทั้งการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนระดับชั้น ม.3 ร้อยละ 75 ขึ้นไป มีคะแนนผล การเรียนรวบยอดระดับชาติ (NT) ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับชาติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา เช่นเดียวกับ วันทนีย์ อินทร์บุรี (2548) ที่ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน ในมาตรฐานที่ 5 นี้ กิจกรรมเกือบทั้งหมด มีความคิดเห็นเกินกว่าครึ่งหนึ่ง อยู่ในเกณฑ์ดีและพอใช้ มีเพียงกิจกรรมเดียว เท่านั้นที่มีความคิดเห็นต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง ได้แก่ กิจกรรมที่ 3 มีการดำเนินการตามแผนการเรียน

การสอนเกี่ยวกับการให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเรียนรู้และสาระเพิ่มเติมที่สำคัญไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ ข้อ 1.2 สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ แสดงว่านักเรียนอาจจะไม่มีความเข้าใจสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างเพียงพอ ในขณะที่เดียวกัน ชัย ปองเสงี่ยม (2543) ได้ศึกษาพบว่า ผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอน เห็นว่ามีการดำเนินการมากคือ การจัดทำสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ซึ่งมีการจัดปัจจัยที่เอื้อต่อหลักสูตรแกนกลางและการจัดการเรียนการสอน เช่น เอกสารหลักสูตร แผนการสอน สื่อการเรียน การสอน ส่วนที่เห็นว่ามี การดำเนินการน้อย คือ การจัดตั้งคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน โดยมีบุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะทำงานด้วย รวมทั้งการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง จัดทำหลักสูตรของโรงเรียนให้มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ตลอดจนการจัดระบบและกลไกการบริหาร กำกับ และติดตามการใช้หลักสูตรของโรงเรียน อีกทั้งการประเมินและรายงานผลการใช้หลักสูตรเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งใกล้เคียงกับ สราวุธ สมอินสอน (2549) ที่ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน สถานศึกษาสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ที่จำเป็นตามหลักสูตร ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ในทำนองเดียวกัน ยงยุทธ ชัดผาบ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ด้านคุณภาพนักเรียน ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารส่วนใหญ่ เห็นว่า ได้มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตามหลักสูตร สำหรับปัญหาในการดำเนินงาน มาตรฐานนี้ ซึ่งครั้งหนึ่งได้เสนอปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง มีปัญหาในการสื่อสาร คิดวิเคราะห์ไม่เป็น เขียนและสื่อความได้น้อยมาก ซึ่งคล้ายกับชัย ปองเสงี่ยม (2543) ได้ศึกษาพบว่า ครูต้องใช้เวลามากในการดำเนินการด้านหลักสูตร อีกทั้งยังขาดความรู้ ความเข้าใจการจัดทำสาระของหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง นอกจากนี้ อัตราครูไม่ครบชั้น โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กทำให้การดำเนินการไม่มีประสิทธิภาพ ขาดบุคคล ภายนอกที่มีความรู้มาช่วยเป็นคณะทำงานและแสดงความเห็นหรือแสดงบทบาทของตนเองอย่างเต็มที่ อีกทั้งชุมชนให้ความสนใจน้อยที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ด้าน ผู้เรียน ควรจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้กับครู ในเรื่องการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ครูนำความรู้ ที่ได้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดครูให้ครบชั้น จัดอัตราครูสนับสนุนการสอนให้เพื่อที่ครูผู้สอน จะได้ลดภาระงานธุรการต่างๆ และจะได้มีเวลาปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนได้มีประสิทธิภาพ ปรับหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในระดับพื้นที่ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และผู้เรียน โดยดึงชุมชนเข้ามามีส่วนรวมในการพัฒนา เช่นเดียวกับ พุฒ พรหมมินทร์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนยังไม่สามารถนำเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ด้านผู้เรียน ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียน

การสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและสอดคล้องคุณธรรมจริยธรรมและต้องมีการปฏิรูป การเรียนรู้สู่ทักษะในการดำรงชีวิต ในทำนองเดียวกัน บพิตร วิทยาวิโรจน์ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ครูขาดความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ครูขาดความรู้และประสบการณ์ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ด้านผู้เรียน ควรให้ความช่วยเหลือ เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณ และ ควรจัดสวัสดิการให้แก่ครูให้มากขึ้น ซึ่งใกล้เคียงกับพระอธิการสุพล กิตขำบน (2547) ได้ศึกษา พบว่า ผู้เรียนขาดพื้นฐานความรู้ในการศึกษาหลักสูตรพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในขณะที่ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ควรฝึกให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบ ฝึกทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาตนเองให้กับผู้เรียน ส่งเสริมคุณธรรมให้กับผู้เรียนควบคู่กับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน สอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่มีปัญหา ควรมีความร่วมมือทั้งผู้ปกครอง ครู ผู้เรียน ในการพัฒนาตัวผู้เรียนเอง พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ ที่วางไว้ จัดโครงการเยี่ยมบ้านผู้เรียน จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มตามความสามารถ ลดจำนวนผู้เรียนต่อ ห้องปรับปรุงเครื่องมือประเมินให้ได้มาตรฐาน และควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามศักยภาพ ซึ่งคล้ายกับ ขงยุทธ ชัดผาบ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ควรมีการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ควรให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสร้างจิตสำนึกให้พ่อแม่ สนใจการเรียนเด็ก จัดหาทุนการศึกษาเพื่อช่วยเหลือเด็กยากจนขาดแคลน และควรมีการสร้าง เกณฑ์การประเมินผลนักเรียนตามสภาพความเป็นจริง ในขณะเดียวกัน ประณีต วงศ์ตะ (2547) ได้ศึกษาพบว่า ด้านผู้เรียน ควรสร้างความเข้าใจ ความตระหนักแก่นักกลางที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริม ทักษะกระบวนการและเทคนิคการสอนแก่ครูผู้สอนให้มากขึ้น ควรให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษา ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจผู้เรียนที่หลากหลาย ควรจัดกิจกรรมโดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรนำข้อมูลผู้เรียนมาวิเคราะห์และนำไปพัฒนา

มาตรฐานด้านการเรียนการสอน มาตรฐานที่ 6 การบริหารและการพัฒนาสถานศึกษา และมาตรฐานที่ 7 การประกันและพัฒนาคุณภาพภายใน พบว่า ได้จัดกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ครูมี มนุษยสัมพันธ์ และมีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นโดยที่ครูมีความรับผิดชอบ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ จัดกิจกรรมที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย นำผลการประเมิน การเรียนการสอนมาปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน มีกิจกรรมที่ร่วมกับผู้เรียน ซึ่งครู มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และจัดให้ครูรับผิดชอบงาน ตรงกับคุณวุฒิ/ความรู้ ความสามารถ แต่มีส่วนน้อยที่หาไม่ได้ปฏิบัติคือ ไม่ได้จัดการศึกษาที่สมดุล 4 อย่าง คือ พุทธศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา จัดกิจกรรมโดยใช้แหล่งเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริงโดยร่วมมือกับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับวันทนีย์ อินทร์บุรี

(2548) ได้ศึกษาพบว่า ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมเกือบทั้งหมดมีความเห็นเกินครึ่งหนึ่ง ที่เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี มีเพียงกิจกรรมเดียวเท่านั้นที่มีความเห็นต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง ได้แก่ กิจกรรมที่ 5 ใช้คำถามกระตุ้นนักเรียนคิดวิเคราะห์และจินตนาการ แสดงว่าครูยังขาดทักษะกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ในบางเรื่อง และครูมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบ และมีครูเพียงพอ กิจกรรมทั้งหมดมีความเห็นเกินครึ่งหนึ่งและอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงว่าครูของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เกือบทั้งหมดทำงานตรงตามสาขาที่จบการศึกษามาและมีครูปฏิบัติงานในทุกเรื่อง เช่นเดียวกับชัย ปองเสงี่ยม (2543) ได้ศึกษาพบว่า ด้านการเรียนการสอน ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน กล่าวถึงการดำเนินการมากที่สุด คือ การจัดแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น มุมหนังสือ ห้องสมุด อุทยานการศึกษา รองลงมา คือ การส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย การทำงานร่วมกับผู้อื่นและรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกันตลอดจนการสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการและสื่อที่หลากหลาย ส่วนการดำเนินการที่เห็นว่ามีผลการดำเนินการน้อยที่สุด คือ จัดทำเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน เช่น จัดตั้งชมรมคนตรีไทย กลุ่มเกษตรกรทำนา ร้านค้าชุมชน รองลงมาคือ การจัดทำทะเบียนปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งวิทยาการและสถานประกอบการ ในขณะเดียวกัน ประณีต วงศ์ตะ (2547) ได้ศึกษาพบว่า ผู้บริหารและครูมีความเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับความพร้อมในการเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการในการจัดทำหลักสูตร ไม่พร้อมคือ มีจำนวนครูตามเกณฑ์ และไม่แน่ใจในจัดทำแบบ ปพ. ต่าง ๆ อย่างเรียบร้อย และเป็นปัจจุบัน ครูมีความถนัด ความเชี่ยวชาญตรงกับวิชาที่สอน ซึ่งใกล้เคียงกับ ขงยุทธ จัดผาบ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า มีการเตรียมการสอน ตามความต้องการของท้องถิ่น จัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และมีการจัดการเรียนการสอนโดยแก้ไขจุดด้อยของผู้เรียนเป็นรายบุคคล แต่ส่วนหนึ่งเห็นว่า ไม่มีการเตรียมการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร ไม่มีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง ไม่มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพชุมชน ไม่มีการจัดการเรียนการสอนด้านคุณธรรม จริยธรรมและไม่มีการจัดการเรียนการสอนที่ฝึกคุณลักษณะนิสัยที่ดี ในสัดส่วนที่เท่ากัน สำหรับครูวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่า มีการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขมากที่สุด แต่ส่วนหนึ่งเห็นว่าไม่มีการจัดการเรียนให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง ซึ่งคล้ายกับ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า สถานศึกษามีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ที่แสดงให้เห็นว่า ครูมีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบต่อและวางตนเป็นเหมาะสมเป็นแบบอย่างที่ดี มีการจัดอบรมให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน มีการกระตุ้นให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียน

เป็นสำคัญ ฝึกอบรมให้ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ ครูมีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จัดให้ครูรับผิดชอบงานตรงกับคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ มีจำนวนครูเพียงพอตามเกณฑ์ มีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน และท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการกระตุ้นให้ชุมชน ผู้ปกครองสนับสนุน การพัฒนาการศึกษา สำหรับปัญหาในการดำเนินงานมาตรฐานนี้ ซึ่งส่วนน้อยได้เสนอปัญหาที่พบคือ ครูขาดสื่อ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และสื่ออุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ นักเรียนมีปัญหา การออกเสียงและการสะกดคำไม่ถูกต้อง ไม่เข้าใจความหมายของประโยค ส่งผลทำให้ พูดไม่ค่อยชัด สื่อสารยังไม่ค่อยรู้เรื่อง จึงไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ซึ่งคล้ายกับชาวยุโรป ชื่อชวกรกุล (2550) ได้ศึกษาพบว่า ด้านการเรียนการสอน ครูขาดการพัฒนาด้านความรู้วิทยาการใหม่ๆ ครูขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย ซึ่งยังมีไม่เพียงพอ ขาดกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีการใหม่ๆ ไม่ค่อยจะยอมรับฟังความคิดเห็น และไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ครูมีภาระหน้าที่มากเกินไปทั้งงานสอน งานธุรการ งานพิเศษ ที่ได้รับมอบหมาย ขาดการกระตือรือร้นในการทำงานและไม่ค่อยอุทิศตนเพื่อส่วนรวม ขาดครูวิชาเอกในบางกลุ่มสาระ แต่บางสาระมีมากเกินไป เช่นเดียวกับ สราวุฑุ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ขาดบุคลากรที่มีความสามารถสอนในบางวิชา ครูมีภาระงานมาก ขาดเทคโนโลยี และอุปกรณ์การเรียนการสอน ครูขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอนในบางวิชา ขาดแคลนงบประมาณการจัดการเรียนการสอน ครูสอนไม่ตรงกับความต้องการ อัตราครูต่อผู้เรียนไม่เหมาะสม หลักสูตรที่จัดทำยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในขณะเดียวกัน ยงยุทธ ชัดผาบ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ครูไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ครูทำงานด้านอื่นมากกว่าการสอน ครูขาดขวัญและกำลังใจ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและ ครูขาดความตระหนักขาดจิตสำนึกที่ดี ครูไม่ครบชั้น ขาดแหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ครูใช้วิธีสอนแบบเดิม ครูทำงานไม่เป็นระบบ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรให้ครูได้อบรมพัฒนาตนเอง ผู้บริหารควรนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งใกล้เคียงกับ ประณีต วงศ์ดี (2547) ที่ได้ศึกษาพบว่า สถานศึกษาขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถตามสาขาวิชา ขาดงบประมาณ ขาดสื่อวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอน ครูมีหน้าที่รับผิดชอบอื่นมากกว่า การสอน ขาดความร่วมมือจากชุมชน ขาดการติดตามประเมินผลการใช้งบประมาณ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้เพียงพอ ควรจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอ กับความต้องการ ควรส่งเสริมให้มีการจัดสรรใช้สื่อ ผลิตสื่อให้มากขึ้น ในขณะที่ ชัย ปองเสงี่ยม (2543) ได้ศึกษาพบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง ต้องใช้เวลามากในการเตรียมการสอน ส่งผลต่อการเรียนการสอนทำให้นักเรียนขาด ความพร้อมความกระตือรือร้น ขาดความรับผิดชอบและความมีระเบียบวินัยในการศึกษาหาความรู้

ด้วยตนเอง โดยให้ข้อเสนอแนะคือ โรงเรียนควรจัดให้ครูได้ไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เทคนิควิธีการสอนให้ครูที่จะกระตุ้นให้นักเรียนได้เข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น ซึ่งคล้ายกับฐิติรัตน์ ทองอินทร์ (2548) ที่ได้ศึกษาพบว่า ขาดการประเมินผลการเรียนการสอน วิธีการสอน ขาดความหลากหลาย อาจารย์พยาบาลน้อย และมีภารกิจมาก ทำให้สัดส่วนงานมีเหมาะสม ในหลักสูตรมีเนื้อหาของวิชามากเกินไป อาจารย์ขาดทักษะในการใช้สื่ออุปกรณ์ โสตทัศนูปกรณ์ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ด้านการเรียนการสอน ควรเกลี้ยภาระงานอาจารย์ให้เหมาะสมและชัดเจนอย่างเป็นระบบ ควรมีแผนพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ กล้าคิดใหม่ กล้าทำสิ่งใหม่ ควรมีการบูรณาการความรู้หลาย ๆ วิชาเข้าด้วยกัน ควรจัดอบรมอาจารย์ให้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ควรพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ ควรมีเครื่องมือประเมินผลตามสถานการณ์จริง ควรมีโครงสร้างกรรมาธิการที่ชัดเจน ควรจัดอบรมอาจารย์ในการใช้อุปกรณ์สื่อ โสตทัศนูปกรณ์ ควรใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษามาเป็นมาตรฐานการศึกษา ควรจัดอุปกรณ์เสริมในการเรียนการสอน ให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง และควรเปิดรับนักศึกษาที่เป็นสายตรงไม่ต้องใช้ระบบการสอนเข้ามหาวิทยาลัย ในทำนองเดียวกัน วันทนี อินทร์บุรี (2548) ได้ศึกษาพบว่า ในด้านครูทุกคนได้รับการอบรมเพื่อรับความรู้และวิทยาการด้านใหม่ ๆ บ้าง ควรแบ่งหน้าที่ครูให้ชัดเจน ครูควรมีหน้าที่ที่เหมาะสมตรงกับตำแหน่งงาน ครูมีการดำเนินงานให้เหมาะสมว่าจะให้ครูท่านใดสอนช่วงไหน และสอนก็คาบต่อสัปดาห์เพื่อจะได้เตรียมแผนการสอน สื่อ และเอกสารได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 6 การบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาและมาตรฐานที่ 7 การประกันและพัฒนาคุณภาพภายใน ด้านผู้บริหาร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า ผู้บริหารได้จัดโครงสร้างขององค์กรและการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์กับชุมชนและมีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม จัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการศึกษา มีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น โดยมีผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดี และมีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ซึ่งผู้บริหารมีความสามารถในการบริหาร ด้านสถานศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ข้อมูลไว้ว่า สถานศึกษาได้จัดกิจกรรมสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาไทย และสถานศึกษาได้จัดกิจกรรมส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย สถานศึกษาได้ส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรม จัดการเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สถานศึกษาได้จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศิลปะ ดนตรี / นาฏศิลป์และกีฬา / นันทนาการและสถานศึกษาได้จัดระบบการบันทึก

การรายงานผลและการส่งต่อข้อมูลของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2542ข, หน้า 6-15) ได้กล่าวถึง กรอบแนวคิดในการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษา เกี่ยวกับการใช้สถานศึกษาเป็นฐานในการบริหารจัดการ เป็นแนวคิดที่มุ่งให้ สถานศึกษามีอำนาจในการตัดสินใจบริหารจัดการศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยมีคณะกรรมการ สถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาคด้วยสถานศึกษาเป็นหน่วยปฏิบัติ ซึ่งคุณภาพ การศึกษาจะเกิดขึ้นที่สถานศึกษา ความมีอิสระคล่องตัวในการบริหารของสถานศึกษาจะทำให้ สถานศึกษาสามารถสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ และจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่ กำหนด เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เช่นเดียวกับ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษา พบว่า สถานศึกษามีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม เป็น แบบอย่างที่ดีมีภาวะผู้นำ และมีความสามารถในการบริหาร มีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ที่แสดงให้เห็นว่า ครูมีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบและวางตนเป็นเหมาะสมเป็นแบบอย่างที่ดี มีการจัด อบรมให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน มีการกระตุ้นให้ครูจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกรอบรมให้ครูมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีกิจกรรมร่วมกับ ผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่าครูมีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จัดให้ครูรับผิดชอบงานตรงกับ คุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ มีจำนวนครูเพียงพอตามเกณฑ์ มีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน และท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในทำนอง เดียวกัน ชัย ปองเสงี่ยม (2543) ได้ศึกษาพบว่า ด้านการบริหารและการจัดการ ผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอนเห็นว่า มีการดำเนินการเกี่ยวกับ การตั้งคณะกรรมการ โรงเรียน เพื่อให้ชุมชนได้มี ส่วนร่วมในการพัฒนาและจัดการศึกษา โดยมีการจัดทำธรรมนูญโรงเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา โรงเรียน จัดภูมิทัศน์ของโรงเรียนให้มีความร่มรื่นสวยงาม เพื่อสร้างบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน กำกับติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานใน โรงเรียนเพื่อประเมินผล การพัฒนาโรงเรียน ส่วนการดำเนินงานที่ว่าดำเนินการน้อยคือ การสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน โดยการแลกเปลี่ยนทรัพยากรทางการศึกษาระหว่าง โรงเรียนและระหว่างโรงเรียน กับชุมชน และการจัดทำเครือข่ายประสานการประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานทุกระดับ และหน่วยงานอื่น ซึ่งคล้ายกับ พุฒ พรหมมินทร์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า ด้านการเรียนการสอน โรงเรียนได้จัดการเรียน การสอนสอดคล้องกับหลักสูตรปัจจุบันอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพทั้งยังจัดกิจกรรมและ บริการส่งเสริมการเรียนรู้สนับสนุนการเรียนการสอนของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ มีการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ สำหรับปัญหาในการดำเนินงานมาตรฐานนี้ ซึ่งบางส่วนได้เสนอปัญหาที่พบคือ งบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ โดยต้องใช้ งบประมาณมากในการปรับปรุงภูมิทัศน์ทางด้านอาคารสถานที่ แต่ในความเป็นจริงได้รับจัดสรร

มาน้อยมาก แต่มีส่วนน้อยได้เสนอปัญหาที่พบคือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1 ส่วนใหญ่มีปัญหา ด้านการอ่าน การเขียน โดยเฉพาะบางคนพูดภาษาไทยยังไม่ค่อยได้ สื่อความหมายยังไม่รู้เรื่อง การจัดการศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องมาจากมีคนหลายกลุ่ม หลายชนเผ่า เป็นผลให้การศึกษา ในแต่ละชั้นไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะการต้องฝึกซ้ำกับคนบางกลุ่ม ทำให้คนอีกกลุ่ม ต้องรอทำให้เกิด ความเบื่อหน่าย ก่อให้เกิดความไม่สนใจเรียนเท่าที่ควร งบประมาณไม่เพียงพอในการปรับปรุง ภูมิทัศน์ทางด้านอาคารสถานที่ บางคนพูดภาษาไทยยังไม่ค่อยได้ สื่อความหมายยังไม่รู้เรื่อง การจัดการศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องมาจากมีคนหลายกลุ่ม หลายชนเผ่า เป็นผลให้การศึกษา ในแต่ละชั้นไม่ดีเท่าที่ควร ไม่เปิดโอกาสให้เด็กใช้อินเตอร์เน็ต ภาระงานงานพิเศษที่ครูต้อง รับผิดชอบมีมากเกินไป เด็กขาดระเบียบวินัยในการแต่งกาย ใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย ครูที่เลี้ยง ไม่มีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาปฐมวัยจึงจัดการเรียนการสอนได้ไม่ตรงและเต็มตามหลักสูตร ซึ่งคล้ายกับ ยงยุทธ ชัดผาบ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ด้านการบริหารและการจัดการ ขาดงบประมาณ สนับสนุน ครูขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้าน ครูขาดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และจัดบุคลากร ไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ ขาดการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนในการจัด การศึกษา ครูขาดขวัญกำลังใจ ผู้บริหารไม่มีความรู้และไม่สนใจการปฏิรูปการศึกษา ครูมีความ รับผิดชอบมาก โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้านมาทำการสอน ขอความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาโรงเรียน มีการระดมทรัพยากรในชุมชน และควรให้ความ อิศระในการบริหารงาน ควรลดงานครูลงโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ควรจัดสรร งบประมาณให้เพียงพอ และผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นแบบอย่างกล้าคิดกล้าทำ เช่นเดียวกับ ชัย ปองเส็งยม (2543) ได้ศึกษาพบว่า ด้านการบริหารและการจัดการ การจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดแหล่งความรู้ โรงเรียนยังขาดงบประมาณสนับสนุนในด้านนี้ ทำให้ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัด การเรียนการสอนพร้อมทั้งการให้บริการแก่ชุมชน โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ด้านการบริหารและ การจัดการ ควรจัดสรรงบประมาณในรูปแบบเงินอุดหนุนให้มากเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและเกิด ความคล่องตัวในการบริหารงาน จัดอบรมครูให้มีความรู้ในการผลิต การใช้เทคโนโลยี เพื่อลด งบประมาณ ลดความขาดแคลนสื่อเทคโนโลยี ในขณะเดียวกัน พุฒ พรหมมินทร์ (2542) ได้ศึกษา พบว่า โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรอาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน กรรมการ โรงเรียนผู้ปกครองและชุมชนยังไม่พร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน รวมทั้ง การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดการเรียนการสอน และนโยบายการจัด การศึกษาของรัฐไม่แน่นอน ซึ่งคล้ายกับ บพิตร วิทยาวิโรจน์ (2545) ได้ศึกษาพบว่า โรงเรียน ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ขาดแคลนงบประมาณ ครูมีสวัสดิการ ไม่เพียงพอ ขาดการบริหารจัดการที่ดีและครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาไม่ตรงตามวิชาที่สอน โดยให้

ข้อเสนอแนะคือ ควรให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณ และควรจัดสวัสดิการให้แก่ครูให้มากขึ้น ในขณะที่ จูดีรัตน์ ทองอินทร์ (2548) ได้ศึกษาพบว่า บุคคลไม่เข้าใจนโยบายและแผน บุคลากรมีจำนวนน้อยทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน การผลิตผลงานวิจัยมีจำนวนต่ำกว่าเป้าหมายและไม่ได้มาตรฐาน งบประมาณไม่เพียงพอ การมอบหมายงานไม่ชัดเจน การบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณไม่เพียงพอ การมอบหมายงานไม่ชัดเจน การบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณยังล่าช้า การดูแลบุคลากรระดับล่างยังไม่ทั่วถึง ขาดการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มภาระงานในการปฏิบัติงาน การพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการน้อย มีปัญหาเฉพาะของตัวบุคลากรบางคนไม่เอื้ออำนวยให้งานมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการบางเรื่องไม่โปร่งใส ไม่มีการควบคุมกำกับและนิเทศการปฏิบัติงานของอาจารย์ โครงสร้างการบริหารไม่เอื้ออำนวย ไม่เคร่งครัดการใช้กฎระเบียบของวิทยาลัยกับผู้เรียน ขาดการประสานงาน โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการควบคุมกำกับการนิเทศงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานและการติดตามงานที่ชัดเจน ควรมอบหมายงานที่ชัดเจน ควรหาเงินงบประมาณเพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ควรให้ปฏิบัติงานตามนโยบายการให้ภาระงานและสนับสนุนเวลาการทำงานวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม ควรเพิ่มบุคลากรให้เพียงพอ ควรเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยให้เป็นที่ปรึกษาการทำวิจัยแต่ละเรื่อง โดยใช้งบประมาณของวิทยาลัยสนับสนุน ควรแจ้งแผนและนโยบายของวิทยาลัยให้แก่บุคลากรทุกระดับ ในทำนองเดียวกัน สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ด้านการบริหารและการจัดการ ขาดแคลนงบประมาณการจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน ขาดระบบสารสนเทศทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการศึกษาน้อยมาก โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรให้การฝึกอบรมและกระตุ้นให้บุคลากรพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ จัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดหาเทคโนโลยีและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการ จัดหาบุคลากรเพื่อมาทำหน้าที่พิเศษแทนครู จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และสภาพของผู้เรียน จัดอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ จัดสรรงบประมาณให้พอเพียงและให้สถานศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ จัดสรรงบประมาณ ครูควรใช้เวลาว่างปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มากขึ้น และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการจัดทำหลักสูตรให้มากขึ้น และวันทนีย์ อินทร์บุรี (2548) ได้ศึกษาพบว่า การบริหารและการจัดการ ขาดการวางแผนในการทำงาน ทำงานซ้ำซ้อนกัน ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่เห็นความสำคัญของบุคลากรในโรงเรียน ไม่มีความชัดเจนในการบริหารงาน

มาตรฐานด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานที่ 6 การบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาและมาตรฐานที่ 7 การประกันและพัฒนาคุณภาพภายใน พบว่า สถานศึกษาได้จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด พื้นที่สีเขียวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงและอยู่ในสภาพใช้การได้ดี บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุกรูปแบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สนับสนุนให้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษา แต่มีบางส่วนที่ว่าไม่แน่ใจคือ สถานศึกษาจัดทำรายงานผลและเผยแพร่ผลงานการจัดกิจกรรมสืบสานงานพระราชดำริ และมีส่วนน้อยที่ว่าไม่แน่ใจคือ สถานศึกษาได้เชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น ซึ่งคล้ายกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2542ข, หน้า 6-15) ได้กล่าวถึงกรอบแนวคิดในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการร่วมคิดร่วมทำ เป็นแนวคิดที่มุ่งให้ทุกส่วนของสังคมต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ได้แก่ การเข้ามาเป็นคณะกรรมการ สถานศึกษาและภายในสถานศึกษาเอง ต้องมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการร่วมคิด ร่วมทำของผู้บริหาร ครูและบุคลากร ทุกคน และการกระจายอำนาจทางการศึกษา เป็นแนวคิดที่มุ่งการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งจะทำให้เกิดความตระหนักในคุณภาพของการศึกษาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นและจะทำให้เกิดความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตรงความต้องการ ตลอดจนสถานศึกษาควรกระจายอำนาจการตัดสินใจให้ฝ่ายหรือหมวดในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ หรือภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบ ตลอดจนการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร ให้มีคุณภาพสูงขึ้นอยู่เสมอ เช่นเดียวกับ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ผู้บริหาร พนักงานครูครูผู้ช่วย ส่วนใหญ่เห็นว่า มีการจัดโครงสร้างขององค์กรและการบริหารงานอย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการศึกษา มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน ในทำนองเดียวกัน พุฒ พรหมมินทร์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า การกำหนดโครงสร้างในการบริหารงานของโรงเรียนเพื่อความคล่องตัวในการทำงานให้เกิดคุณภาพ โดยมีการจัดทำแผนการรับนักเรียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ล่วงหน้า ซึ่งทุกคนได้รับการเตรียมความพร้อมและมีวุฒิภาวะพร้อมที่จะเข้าเรียน การจัดทำธรรมนูญโรงเรียน ซึ่งผู้ปกครองชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำธรรมนูญโรงเรียนและวางแผนของโรงเรียน โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรปัจจุบันอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ ทั้งยังจัดกิจกรรมและบริการส่งเสริมการเรียนรู้สนับสนุนการเรียนการสอนของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

และเป็นระบบ ทั้งในและนอกสถานที่ มีการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งใกล้เคียงกับ วันทนี อินทรีบุรี (2548) ที่ได้ศึกษาพบว่า ด้านสถานศึกษาส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา มีเพียงกิจกรรมเดียวเท่านั้นที่มีความเห็นสูงกว่าครั้งหนึ่ง อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมชุมชนสามารถเข้ามาใช้อาคารสถานที่ ห้องประชุมของโรงเรียน แสดงว่าโรงเรียนได้ส่งเสริมความสัมพันธ์และให้ความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาน้อย และโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ทำให้การจราจรไม่สะดวกผู้ปกครองไม่มีที่จอดรถ ทำให้ขาดการติดต่อกับทางโรงเรียนในบางครั้ง ในขณะที่ ประณีต วงศ์ดี (2547) ได้ศึกษาพบว่า โดยภาพรวม ผู้บริหาร ครูวิชาการและครูผู้สอน เห็นว่า มีการจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรักสถานศึกษาของตน สำหรับปัญหาในการดำเนินงานมาตรฐานนี้ ซึ่งบางส่วนได้เสนอปัญหาที่พบคือ โรงเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเรียนการสอนน้อยมาก มีภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเองหรือในชุมชนมีแหล่งเรียนรู้ ไม่เพียงพอชุมชนบางส่วนเปิดร้านเกม โต๊ะสนุกเกอร์ และปล่อยให้เด็กนักเรียนไปเล่นและไม่ช่วยสอดส่องดูแลทำให้เป็นแหล่งมั่วสุม อบายมุขที่ไม่ดี ผู้ปกครอง มีฐานะยากจนไม่สามารถให้ความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์ และการเงินได้ ซึ่งคล้ายกับ สราวุธ สมอินสอน (2549) ได้ศึกษาพบว่า ขาดแคลนงบประมาณในการจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน ขาดระบบสารสนเทศทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการศึกษาน้อยมาก โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรให้การฝึกอบรมและกระตุ้นให้บุคลากรพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ จัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ จัดหาเทคโนโลยีและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อความต้องการ จัดอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ จัดสรรงบประมาณให้พอเพียง และให้สถานศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจจัดสรรงบประมาณ เช่นเดียวกับ พุฒ พรหมินทร์ (2542) ได้ศึกษาพบว่า โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรอาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน กรรมการโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ยังไม่พร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดการเรียนการสอน และนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐไม่แน่นอน โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดบุคลากรให้ครบตามเกณฑ์ การจัดสรรงบประมาณด้านอาคารสถานที่เพื่อให้เพียงพอ การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและส่งเสริมให้กรรมการโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน การสร้างความตระหนักให้แก่ครูในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ จัดอบรมด้านคอมพิวเตอร์ การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องปฏิบัติการทาง

วิทยาศาสตร์แก่ครูทุกคน ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจและเปิดโอกาสให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมและตัดสินใจในกิจกรรมภายในโรงเรียน ในขณะที่เดียวกัน ประณีต วงศ์ตะ (2547) ได้ศึกษาพบว่า โดยภาพรวม ผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอน เห็นว่า สถานศึกษาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตามสาขาวิชา ขาดงบประมาณ ขาดสื่อวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอน ขาดความร่วมมือจากชุมชน ขาดการติดตามประเมินผลการใช้งบประมาณ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ โดยภาพรวม ผู้บริหาร ครูวิชาการและครูผู้สอน เห็นว่า ควรประชุมผู้ปกครอง จัดทำแผนปฏิบัติการเผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ควรมีการร่วมมือกันทุกฝ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ควรจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่ และควรศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้เพียงพอ ควรจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอับความต้องการ ควรส่งเสริมให้มีการจัดสรรใช้สื่อ/ ผลิตสื่อให้มากขึ้นและเพียงพอ ควรส่งเสริมให้บุคลากรให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานจัดการศึกษา ควรพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ควรสร้างความเข้าใจกับชุมชนในการจัดการศึกษา ควรมีการนิเทศติดตามการทำงานของครูอย่างต่อเนื่อง ควรสร้างขวัญกำลังใจและสวัสดิการแก่บุคลากรเพิ่มขึ้น ซึ่งใกล้เคียงกับของยุทธ ชัดผาบ (2545) ได้ศึกษาพบว่า ไม่มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของโรงเรียน ได้ทันเหตุการณ์และต่อเนื่อง ตลอดจนไม่มีการนำผลการประเมินการปฏิบัติงานไปใช้นิเทศงาน ขาดการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ครูขาดขวัญกำลังใจ ผู้บริหาร ไม่มีความรู้และไม่สนใจการปฏิรูปการศึกษา งบประมาณในด้านอาคารสถานที่ไม่เพียงพอ โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ขอความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาโรงเรียน มีการระดมทรัพยากรในชุมชนและควรให้มีความอิสระในการบริหารงาน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และชัย ปองเสงี่ยม (2543) ได้ศึกษาพบว่า ขาดความรู้ ความเข้าใจการจัดทำสาระหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง อัตราครูไม่ครบชั้น โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กทำให้การดำเนินการไม่มีประสิทธิภาพ ขาดบุคคลภายนอกที่มีความรู้ มาช่วยเป็นคณะทำงานและแสดงความคิดเห็นหรือแสดงบทบาทของตนเองอย่างเต็มที่ อีกทั้งชุมชนให้ความสนใจน้อยที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยให้ข้อเสนอแนะคือ ควรปรับหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในระดับพื้นที่ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียน โดยดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ทางหน่วยเหนือควรจัดสรรงบประมาณวัสดุรายหัวให้มากเพียงพอต่อความต้องการของโรงเรียน โรงเรียนควรจัดให้ครูได้ไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เทคนิควิธีการสอนให้กับครู

ที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยยกย่องบุคคลที่เป็น ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความภูมิใจและความต้องการที่จะเข้ามาถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้กับนักเรียน ควรจัดให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรของ โรงเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมิน ภายนอกกรอบที่สาม ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) อำเภอแม่สะเรียง จังหวัด แม่ฮ่องสอน ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร ครู บุคลากรในโรงเรียน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ด้านคุณภาพผู้เรียน ผู้บริหาร ครู ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียน มีคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการเขียนสื่อความ และอ่านออกเสียงได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง รวมทั้ง ปลุกฝังให้นักเรียนเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความรับผิดชอบ มีความอดทน เพื่อส่งผลต่อการเรียน หนังสือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. ด้านการเรียนการสอน ผู้บริหาร ครู ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ นักเรียนได้ฝึกอ่าน ฝึกเขียน ฝึกทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ควรจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริม ในรายวิชาพื้นฐาน ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

3. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ผู้บริหาร ครู ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียน จะต้องศึกษาผู้เรียนเป็น รายบุคคล เพื่อจะได้ทราบสภาพปัญหาต่างๆ และให้ความช่วยเหลือได้ถูกต้อง เปิดโอกาสให้เด็ก ได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาได้เต็มศักยภาพสูงสุด และบริหารจัดการภาระงาน สอนและงานพิเศษของครูที่มากเกินไป ที่อาจส่งผลต่อการเรียนการสอนของนักเรียน

4. ด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนควรมีการวางแผนการพัฒนาร่วมกับ กรรมการโรงเรียน และชุมชน ในการดำเนินการจัดหาและใช้สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือเทคโนโลยี หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ประสานการดำเนินงานและความร่วมมือจากชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน รวมทั้งจัดทำเครือข่ายการเรียนรู้ ในชุมชน และจัดทำทะเบียนวิทยากรท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ครูสำหรับใช้ในการจัดการเรียน การสอน ให้บรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด ตลอดจนการช่วยเหลือโรงเรียนโดยสอดคล้อง เกี่ยวกับความประพฤตินี้ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน และความปลอดภัยของสถานศึกษาในตอนกลางคืน

สำหรับการพัฒนาสถานศึกษามักจะพบกับปัญหา คือ นักเรียนมีฐานะยากจน โรงเรียนขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงาน ผู้บริหาร ครู ควรรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระบบ แล้วนำเสนอภาครัฐ เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

5. ควรมีการส่งเสริม สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรแก่ครูและจัดตั้งคณะทำงาน ซึ่งประกอบด้วยบุคคลจากภายนอกร่วมมือกับครูในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและท้องถิ่น อีกทั้งศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในอนาคต สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น

6. ควรมีการนิเทศ แนะนำครู และร่วมกับครู ศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

7. ควรมีการส่งเสริมให้ครูพัฒนาการทำงานของตนเพื่อไปสู่ ครูมืออาชีพ ยกย่องสรรเสริญคนดี สร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน นิเทศติดตาม การปฏิบัติงานของครูอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

8. นำผลการศึกษาคำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมินภายนอกรอบที่สาม ของ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) ในครั้งนี้ ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐาน ได้อย่างชัดเจน

9. โรงเรียนต้องดำเนินการพัฒนาครูอย่างเร่งด่วนในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานจากเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่สาม (พ.ศ. 2554 – 2558) ข้อมูล ณ วันที่ 20 ธ.ค. 2553 เป็นกรอบดำเนินงาน

10. พัฒนาการจัดทำแผนกลยุทธ์ปรับปรุงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2554 – 2558) ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการทำแผนปฏิบัติการประจำปี ที่นำไปสู่การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน

11. ผลการศึกษาในมาตรฐานบางข้อ ที่โรงเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติได้ ตามเกณฑ์ที่กำหนดสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู

12. สำหรับการศึกษาคำเนินงานการประกันคุณภาพภายในเพื่อรองรับการประเมินภายนอกรอบที่สาม ของ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) ในครั้งต่อไป ผู้ศึกษาควรใช้ข้อมูลมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ การประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ. 2554 – 2558) ข้อมูล ณ วันที่ 20 ธ.ค. 2553 เป็นกรอบดำเนินงาน